

عنوان مقاله:

طراحی شهری پایین به بالا (مفاهمه ای) تدوین دستورکار فرآیند طراحی شهری مشارکتی با رویکرد شارث نمونه موردی: طرح احداث ایستگاه مرکزی مترو در میدان ساعت تبریز

محل انتشار:

مجله صفه، دوره 25، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

مهديه باقرزاده خسروشاهی - کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

میدان ساعت به عنوان مرکز منطقه فرهنگی و تاریخی شهر تبریز، از گذشته به عنوان مرکز ارتباط محلات اعیان نشین شهر محسوب می شود. به نحوی که اکثر اهالی آن تعلق خاصی را نسبت به آن محل احساس می کنند و با توجه به تغییرات تدریجی در آن محل، تعداد زیادی از کسبه از گذشته در آن محل ساکن هستند و این مشاغل دست به دست به پسران آنها منتقل می شود، که باعث ایجاد انس و الفت خاص آن افراد به این محل شده است. اما متأسفانه طی چند سال اخیر به دلیل شناسایی بخشی از آن محل در زمره ی بافت های فرسوده و احداث ایستگاه مرکزی مترو، شهرداری تصمیم به تخریب تعداد زیادی از مغازه ها گرفته که موجب نارضایتی و به گفته خود کسبه آواره شدن آنها گردیده است. این در حالیست که، طی چند دهه گذشته هزینه های بسیار سنگینی در نظام های برنامه ریزی جهان معاصر بدلیل تحمیل ارگان های حکومتی، منطقه ای و محلی با اتکاء بر رویکرد حاکمیت "بالا به پایین" پرداخت شده است. اما، بدلیل انقطاع و بیگانگی اجتماع محلی و حکومت، بدلیل توزیع ناعادلانه قدرت عملاً با تسلیم شدن سرمایه های اجتماعی و احساس ضعف و بی قدرتی جامعه در برابر حاکمیت مواجه می شویم. بر این اساس، در این مطالعه، با هدف تبیین "فرآیند طراحی شهری مشارکتی" تلاش شده که، با تمرکز بر فرآیند و تأکید بر سرمایه های اجتماعی و نگرشی دارایی مبنا، مشارکت واقعی ساکنین محلات محقق شود. بنابراین، الگوهای عملیاتی طراحی شهری رایج در ایران به همراه روش های مشارکت برای شرایط موجود مناسب سازی شده است. یافته های این مطالعه نشان می دهد، این الگو امکان تعامل گروهی، فرصت کشف دقیق و واقعی مسائل و قابلیت های فضاهای مختلف را فراهم می کند. و شهروندان نقش فعالی در فرآیند تهیه طرح به عهده می گیرند

کلمات کلیدی:

طراحی شهری پایین به بالا، رویکرد دارایی مبنا، شارث

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1304530>

